

pro věřitele (Čs. stát) s právní újmou, totiž se ztrátou přednostního pořadí. Důsledkem toho jest při rozvrhu nejvyššího podání přihlížeti i k přihlášeným starším než tříletým nedoplatkům daňovým a k úrokům z prodlení, takže, byly-li nemovitosti prodány dne 13. ledna 1936, jest přihlížeti k nedoplatkům daňovým a k úrokům z prodlení za dobu od 1. července 1932 do 31. prosince 1932 přihlášeným a v rekursu i v dovolacím rekursu požadovaným.

Čís. 15361.

V řízení o úpravu hranic podle §§ 850 a násl. obč. zák. nelze si stěžovati do rozhodnutí soudu druhé stolice ani po vydání zákona č. 100/31 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 3. září 1936, R I 775/36.)

Rekursní soud uložil prvému soudu v řízení o úpravě hranic podle §§ 850 a násl. o. z. nové jednání a rozhodnutí, vyhradiv svému usnesení právní moc.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.

Důvody:

Podle § 4 cís. nařízení ze dne 22. července 1915 č. 208 ř. z. (dílčí novela II) nejsou v řízení o úpravu hranic podle §§ 850 a násl. obč. zák. přípustné stížnosti proti rozhodnutím soudu druhé stolice. Tento zákonný předpis platí i po vydání zákona č. 100/31, neboť podle § 1, odst. 2 zmíněného zákona nepozbyly účinnosti ustanovení zvláštních zákonných předpisů o věcech, o nichž jedná tento zákon.

Čís. 15362.

Civilní soud jest vázán zjištěním trestního soudu i tenkrát, jde-li o soukromoprávní nároky kýmkoliv a proti komukoliv odvozované z trestného činu, jehož se týká odsuzující rozsudek.

(Rozh. ze dne 3. září 1936, Rv I 1281/35.)

Žalobce se na žalovaných domáhá náhrady škody, již utrpěl pádem do vykopávky, a spatřuje zavinění žalovaných ing. Č. a ing. M. v tom, že nevynaložili náležitou péči, aby vykopávka byla náležitě osvětlena, a přes to, že ustanovili nočního hlídače, nepřesvědčovali se, zda skutečně svou službu řádně koná, a dále v tom, že nezapažili příkopy a neopatřili je zábradlím, konečně že nenechali výkopovou jámu vypažiti a zabezpečiti břehy proti sesutí. Zavinění Karla B. spočívalo v tom, že jako polír na stavbě dával rozkazy k provádění přechodů a zabezpečova-

cích zařízení, že však v tomto případě zabezpečovací opatření neprovedl. Žalovaní byli odsouzeni pro přestupek § 335 tr. z. P r v ý s o u d uznal podle žaloby vzhledem k předpisu § 268 c. ř. s. vysloviv, že žalovaní jsou povinni nahraditi žalobci škodu rukou společnou a nerozdílnou. O d v o l a c í s o u d nevyhověl odvolání žalovaných ing. M. a ing. Č. Z důvodů: Skutečnost, že žalovaní odvolatelé byli rozsudkem trestního soudu pravoplatně uznáni vinnými na žalobcově úrazu, není překážkou, aby nebyla zkoumána otázka žalobcova eventuelního spoluzavinění, ale na myslí nutno při tom míti, že je civilní soud vázán odsuzujícím trestním rozsudkem v příčině všech skutečností, které byly podmínkou odsouzení žalovaných a trestním soudem byly zjištěny (Vážný 6403). To platí především o tom, zda byla tehdy vykopávka dostatečně osvětlena čili nic. Trestní soud zjistil, že dostatečně osvětlena nebyla a tím je tato otázka i pro civilní soud s konečnou platností rozřešena. Bylo proto zbytečné o dostatečnosti osvětlení vykopávky důkazy prováděti a obšírné vývody odvolání, kterými má býti dokázáno, že byla náležitě osvětlena, nemohou dojíti povšimnutí. Vychází-li se však z toho, že osvětlení vykopávky bylo nedostatečné a hledí-li se k dalšímu zjištění trestního soudu, že před vrátky, kterými žalobce odcházel, nebyla vykopávka opatřena ani bedněním, ani zábradlím a také uvnitř nebyla vypažena, aby se půda na jejich okrajích nemohla sesouti, pak že byla jen asi 2 kroky a tedy velmi blízko vrátek, ze kterých se muselo sestoupiti po schůdku asi 15 cm vysokém na svažující se rozmoklou půdu, nelze uznati na neopatrnost žalobcovu, když sotva se od vrátek začal vzdalovati, již do vykopaného příkopu spadl a se zranil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Názor dovolatelů, že se závaznost trestního rozsudku podle § 268 c. ř. s. nevztahuje k nim, pokud jde o zjištěné skutečnosti trestného činu, je právně mylný. Civilní soud jest zjištěním trestního soudu vázán i tehdy, když jde o soukromoprávní nároky kýmkoli a proti komukoli odvozované z trestného činu, jehož se týká odsuzující rozsudek. Tak jest také rozuměti rozh. nejv. soudu čís. 12177 a 2099 (srovnej rozh. 6403, 9394, 14119 Sb. n. s.). Jestliže vykopávka nebyla uvnitř vypažena, aby se půda na okraji nemohla sesouti a půda u vykopávky se s žalobcem při chůzi sesula a on spadl do vykopávky, nelze v jednání žalobcově spatřovati spoluzavinění na jeho úraze, takže ustanovení o dělené vině podle § 1304 obč. zák. nepadá tu na váhu.

Čís. 15363.

Osmihodinová pracovní doba.

Předpis § 12 zák. čís. 91/18 Sb. z. a n. nečiní rozdíl mezi osobami zaměstnanými v zemědělství, živnostech a průmyslu, soukromých domácnostech nebo ústavech soukromých a veřejných.